

אורה הרצוג

המישפחה לישראל ונקלטה בקלות. כשחינו במצריים שמרנו כל הזמן על קשר עם הארץ, היא מספרת. חיינו במצריים, אולם חונכנו ב"צרפתית, ובכית למדנו גם עברית".

סבה של אורה היה חלוץ, והיא גאה בעובדה זו. הוא נמנה עם מיסדי חדרה ומיסדי מוצא — שם גם הקים את בית-החרושת הראשון בארץ ללבנים. ב-1947 נפצעה אורה בפיצוץ בכניין הסוכנות. היא השתתפה במלחמת העצמאות, שפרצה שנה מאוחר יותר, ובסיומה קיבלה דרגת-קצונה. היא שירתה בחמ"ד (חיל-המדע), כמוכירתה של אהרון קציר.

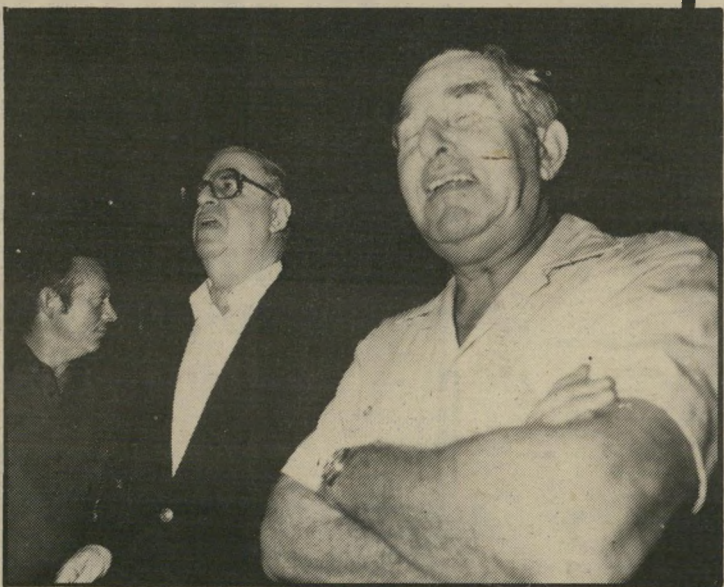
מחילה-מדע עברה לחילה-מודי עין. על שירותה שם סיפרה: "עשיתי מה שכל אחד עושה. זה לא דבר שאפשר לדבר עליו". כשהרחה, שוחררה מהצבא.

מאחורי מסך

הרישמיות

אורה הרצוג נכנסה לפעילות במועצה לתרבות ולאמנות, כשזו עוד היתה בחיתוליה. ובמיסדרת זו שמה דגש מיוחד על פיתוח יצירה ישראלית מקורית. היא פעלה להקמת המכון לתרבות ספרות עברית לשפות אירופיות, ולהקמת המכון למלחינים ישראלים. היא היתה גם היוזמת של חידון התנ"ך.

כשראיתי את סאדאת ב"טלחיויה, פרצתי בככי. ממש בכיתי". נזכרת אורה הרצוג. אורה שהתה אז, בעת ביקורו ההיסטורי של סאדאת בירושלים, בארצות-הברית עם בעלה חיים (ויויאן) הרצוג, ששירת באותה תקופה כשר-גירי ישראל באו"ם. המחזה של המנהיג המצרי המושיט יד ליש"ר אל ריגש אותה. אורה הרצוג, בת 55, נולדה ב-

הבעל עם הגנים, לא מבינה את המישחק הפוליטי.

עם הנשיא מינהגי אירוח —

השני, מיכאל, בן 30, קצין בצה"ל. הבן השלישי, יצחק, בן 22, סטודנט למיטשטס, נקרא על שם אביו של חיים הרצוג — יצחק הלוי הרצוג, מי שהיה הרב הראשי של ישראל. בתם בת ה-19, רונית, משרתת בצבא הסדיר. בילדותה נהגה אורה לשחק ב"רחוב עם הילדים המצרים. אולם מכיון שילדי היהודים לא התעררו בקהילה המוסלמית, היו מרבית חבריה באותה תקופה בני-למי-שפחות יהודיות, אשר כולן כבר עזבו את מצריים. בגיל 17 הגירה

עיר איסמאעיליה שבמצריים. כבת למהנדס ממישפחה אמבש — אחת המישפחות העשירות בקהילת ירושלים. אחותה היא סוזי אבן, המערה, אבא אבן. אורה ובעלה מתגוררים בפרבר המצליחנים הרצליה-פיתוח. היא אשה מטופחת, משכילה, אשה של שיחות-סלון. היא אינה מעשנת, מסורקת בקפידה, ובשעת שיחה אישוניה קבועים במקומם וידיה כמעט שאינן נעות, מונחות על שולחנה במישרי המועצה-לארץ-

תמיד מס' 2

לנו להיות תושבי הארץ ה אשר נטלה תישעה קבין של מהעולם. והנה, דומה כי בולמוס העשייה והצמיחה של רה תוססת כשלנו, לא השכל טפח את, הישראלי היפה. הוא, הישראלי המכוער הוא לך ומשלת על חיינו, וקובע גורמות סביבתיות והתנהגו מדאגיות. בידיכם, מחנכי הגי רך, לעצור את ההידרדרות. נראה בזאת משימה דחופה ראשון במעלה. הבה נפעל לחינוך דור חדש של ישר יפים בישראל היפה. עד כאן, מתוך החוברת גות.

לה הודתה עם התפקיד, וכי היה מעניין להילחם ביחד. גם בשעה שנתקבלו החלטות אנטי-ישראליות, לא חשנו יחס שונה מצד הסגל הדיפלומטי, היא אומרת. "מאחרי כל המסך של הרישמיות יש הרבה מאוד קשרים אישיים". חיים הרצוג סיים את תפקידו והמישפחה חזרה לישראל. בעלה של אורה פתח מישרד פרקליטים ונבחר לכנסת, והיא נכנסה במלוא המרץ לתפקידה במועצה לארץ ישראלית.

כמבוא שכתבה לחוברת המיועדת לגננות בישראל, גנים ברחבי ישראל, מופיע הקטע הבא:

ארץ יפהפיה ירשנו מאבותינו, ארץ החלומות של העם היהודי ב" משך הדורות. זכות מיוחדת היא

כשבעלה, חיים הרצוג, שירת בצה"ל כראש אמ"ן, כתבה אורה ספר על מינהגי-אירוח. ספר-האירוח נועד לנשות קצינים שיצאו לתפקידים יצוגיים בחו"ל. אחרי הרבה פעמים שהראיתי להן איך לערוך שולחן ואיך לסדר פרחים — החלטתי לכתוב את הספר. בשנים שבהן כיהן בעלה כשר-גירי ישראל באו"ם, המשיכה אורה הרצוג בפעילותה הציבורית. גם בשנותה בניירורק היתה פעילה למען ארץ-ישראל-יפה, כמו גם בבונדס, במגבית, ובסיוע לעבודת השגירות. השנים היו שנים קשות לנציגי ישראל: האירגון לשיחרור פלסטין התקבל באו"ם במעמד של משקיף, והעצרת הכריזה כי הציר גות היא אחד מסוגי הגזענות. אורה מספרת, כי המישפחה כור

גות. ציוני ולא *

אורה הרצוג היא לייד נמנית עם דובדבני הקצנס חברה הגבוהה של ישראל. היא פוליטיקאית, אבל יודעת היטו גבולות המותר האסור בהתג יותיה. אני לא מבינה את שחק הפוליטי, היא אומרת. שלא להאמין לה. היא קוראת בבוקר את ונירולט-פוטס, היא קוראה עיתוני-צהריים. מבין תוכניו דיו היא מעדיפה את תוכניו מוסיקה הקלאסית ברשת א. גם מנגנת בפסנתר. אורה וחיים הרצוג יוצאים לקונצרטים של התזמורת הרמונית. אורה אוהבת תי וקולנוע, אם כי, "בזמן הז לא יצאנו הרבה, בגלל הז טיקה". אורה הרצוג תמשיך לעסן ארץ-ישראל-יפה. היא חושבת זה נושא ציוני ולאומי ו "איכפת לי", היא מדגישה, פת לי כל עץ. איכפת לי מ מלוכלכת.

עם הבעל לקצינים בשליחות —